

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/25642 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 9 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juni 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 juli 2007, verzonden op 10 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

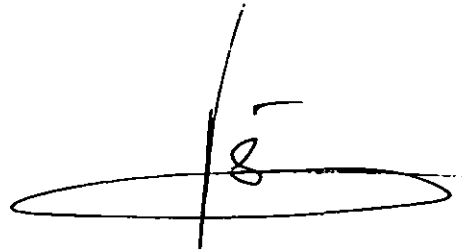
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2007

452-558.

Verzonden: 6 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door H. Ockhuijsen
Telefoon 020-5596181
Fax 020-5596280

f-nummer / Zaak / Znak - 27/02/2007
Datum 21/05/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Helmoed Ockhuijsen, brigadier van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voor(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit(en) : Marokkaanse, Marokkaanse
Geslacht : mannelijk

IND lokatie:			
Dossiernr:	0006.19.5007		
Uitd ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	22 JUN 2007		
Registratie in	naam mdw:	datum:	unit:
INDIS			
Invoer-	naam mdw:	datum:	unit:
controle			

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliassen

De maatregel is opgelegd:

V.nr.

Pagina 1 van 2

ONTVANGST TIJD 22 JUN 17:25

Plaats : Amsterdam
Datum : 21/06/2007
Tijd : 10:37 uur.

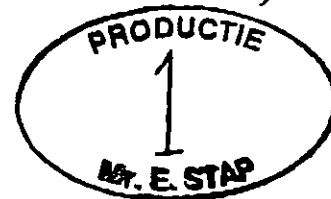
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de brigadier,
H. Ockhuijsen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/25642

V-nr.:

inzake: geboren op _____, van (gestelde) Marokkaanse
nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht, eiser,
gemachtigde: mr. E. Stap, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.M.C. de Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 21 juni 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in
bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 21 juni 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot
oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om
toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 3 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen,
bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn
voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig K.R. al-Tamimi als tolk in de Arabische
taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Eiser bestrijdt een aantal van de gronden waarop de oplegging van de maatregel is gebaseerd. Eiser
zou niet in het bezit zijn van een identiteitsbewijs in de zin van artikel 4.21 van het
Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Dit is onjuist. Eisers paspoort of een kopie daarvan is in het
bezit van de Vreemdelingendienaar. Eiser zou evenmin beschikken over een vaste woon- en
verblijfplaats. Ook dit is niet juist. Eiser is niet ingeschreven in de Gemeentelijke Basis Administratie
(GBA) maar woont bij zijn vader. Tenslotte bestrijdt eiser dat hij gebruik heeft gemaakt van aliassen.
Hier is mogelijk sprake van een verkeerde spelling van eisers naam. De overige gronden worden door
eiser niet bestreden. Wat betreft de rechtmatigheid van de oplegging van de maatregel refereert eiser
zich aan het oordeel van de rechtbank. Eiser is in mei 2006 ook in bewaring gesteld, waarna hij in juni
2006 is gerepresenteerd bij de Marokkaanse autoriteiten. Dit heeft niet geleid tot afgifte van een laissez-

AWB 07/25642

2

passer. Een eerdere inbewaringstelling van eiser is opgeheven omdat er geen zicht op uitzetting bestond. Eiser is van mening dat er ook nu geen zicht op uitzetting bestaat.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

De maatregel is rechtmatig opgelegd. Eiser is overgenomen uit strafrechtelijke detentie. Eiser bestrijdt een aantal gronden. Hij zou wel beschikken over een identiteitsbewijs. Een verlopen paspoort of een kopie van een paspoort is echter geen identiteitsbewijs in de zin van artikel 4.21 van het Vb 2000. Nu eiser niet is ingeschreven in de GBA kan niet gesteld worden dat hij beschikt over een vaste woon- en verblijfplaats. Met betrekking tot de aliases waarvan melding wordt gemaakt in het dossier, kan er mogelijk sprake zijn van een verkeerde schrijfwijze. Hoewel er voldoende andere gronden aanwezig zijn houdt verweerder ook vast aan deze grond. Voorts is eiser inderdaad op 23 juni 2006 gepresenteerd bij de Marokkaanse autoriteiten met een verlopen paspoort waarvan niet duidelijk is of het echt of vals is. Het onderzoek heeft ook doorgelopen tijdens eisers strafrechtelijke detentie en op 8 juni 2007 is er op dossierniveau gerappelleerd bij de Marokkaanse autoriteiten en is de kwestie van het paspoort besproken met de consul. De consul zet het onderzoek naar de echtheid van het paspoort voort. Op 5 juli 2007 is er een vertrekgesprek met eiser gevoerd. Verweerder is dan ook van mening dat er voldoende voortvarendheid is betracht en er voldoende zicht op uitzetting bestaat.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

Eiser heeft een aantal van de gronden van de inbewaringstelling bestreden. De rechtbank overweegt als volgt.

Aan de maatregel is onder meer ten grondslag gelegd dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, gebruik heeft gemaakt van aliases en niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats. Uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat er een verlopen paspoort of een kopie van een paspoort aanwezig is. Dit kan niet beschouwd worden als een identiteitsbewijs in de zin van artikel 4.21 van het Vb 2000. Ten aanzien van eisers stelling dat verweerder ten onrechte aan de vreemdelingenbewaring ten grondslag heeft gelegd dat eiser niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats overweegt de rechtbank dat sprake is van een vaste woon- en verblijfplaats, indien de vreemdeling op een gesteld adres in de GBA is ingeschreven. Niet in geschil is dat hiervan in het geval van eiser geen sprake is. Eiser heeft voorts geen garantverklaring overgelegd, waaruit blijkt van een vast woonadres. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank deze omstandigheden dan ook aan de maatregel ten grondslag kunnen leggen. Tenslotte heeft de rechtbank onvoldoende aanknopingspunten om te oordelen dat er met betrekking tot het al dan niet gebruik maken van aliases sprake is van verschrijving. Met betrekking tot de overige gronden refereert eiser zich aan het oordeel van de rechtbank. De rechtbank is dan ook van oordeel dat nu er voldoende gronden aanwezig zijn die de maatregel kunnen dragen, verweerder in redelijkheid heeft kunnen menen dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

Eiser heeft voorts gesteld dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt. De rechtbank overweegt dat de vorige maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in december 2006 is opgeheven na een belangenafweging. In mei 2005 is een eerdere inbewaringstelling van eiser opgeheven in verband met gebrek aan zicht op uitzetting binnen redelijke termijn. De rechtbank behoort bij een hernieuwde vreemdelingenbewaring, ingeval aan de opheffing van een eerdere bewaring van de desbetreffende vreemdeling ten grondslag is gelegd dat geen zicht op uitzetting bestaat, te onderzoeken of nu wel zicht op uitzetting bestaat. In een dergelijk onderzoek zal de rechtbank moeten trachten duidelijkheid te verkrijgen ten aanzien van de vraag of er nieuwe feiten en omstandigheden zijn die maken dat thans wel zicht op uitzetting moet worden aangenomen.

AWB 07/25642

3

Gelet op het tijdsverloop van meer dan twee jaar tussen de opheffing van de eerdere vreemdelingenbewaring wegens het ontbreken van zicht op uitzetting en de oplegging van de thans ter toetsing voorliggende maatregel is een zodanig lange periode is verstreken dat, behoudens bijzondere omstandigheden, van een voor de beoordeling van het zicht op uitzetting relevante samenhang met die reden van de opheffing van de eerdere maatregel geen sprake meer is. Derhalve kan niet gezegd worden dat een reël zicht op uitzetting thans ontbreekt.

Verweerder heeft onbetwist gesteld dat het onderzoek in Marokko nog loopt. Ook het onderzoek naar eisers paspoort is nog immer gaande. Mede gelet op de korte duur van de onderhavige maatregel mag verweerder de ontwikkelingen afwachten.

De rechtbank concludeert dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 07/25642

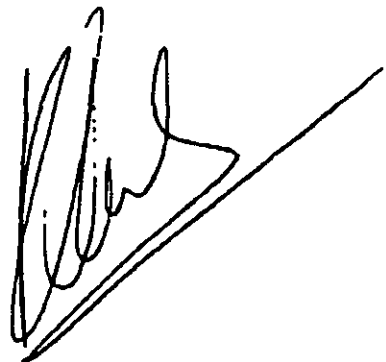
4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 9 juli 2007 door mr. P.H.A. Knol, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.M.J. Mooijer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 10 JUL 2007

Conc.: MM
Coll: CG
D.C

VOOR KOPIE CONFORME DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

MR E. STAP
ADVOCaat & PROCUREUR

VEEMBROEDERHOF 111 • 1019 HD AMSTERDAM • TEL. 020 - 664 08 48 • FAX. 020 - 679 54 65 • E-MAIL E.STAP@ZONNET.NL

FAXBERICHT

datum : 12 juli 2007

faxnummer : 070-3651380

ter attentie van : Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak Vreemdelingenzaken

betreft : hoger beroepsschrift van

uw kenmerk : -

verzonden door : E. Stap

aantal pagina's : 7
(incl. deze)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 JUL 2007 ✓	
ZAAKNR.	200704868
AAR:	13
BEHANDELD DOOR:	PR:

2671-A

Indien u niet alle pagina's hebt ontvangen, wordt u vriendelijk verzocht telefonisch contact op te nemen met verzender (telefoonnummer 020-6640848).

Edelhoogachtbare Heer/Vrouw Griffier,

Bij deze doe ik u het namens cliënt ingediende hoger beroepsschrift toekomen.

In afwachting van uw reactie verblijf ik,

met de meeste hoogachting,

Uw dw.,

E. Stap

bijlagen

STICHTING BEHEER DERDENGELDEN ABN AMRO BANK REKENINGNR. 59.06.84.027

IEDERE AANSPRAKELIJKHEID IS BEPERKT TOT HET BEDRAG DAT IN HET DESBETREFFENDE GEVAL ONDER DE BEROEPSAANSPRAKELIJKHEIDSVZERZKERING WORDT UITBETAALD

MR E. STAP
ADVOCaat & PROCUREUR

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEWAKEND: 02	7.2

inzake :

HOGER BEROEPSCHRIFT

, geboren op van gestelde Marokkaanse nationaliteit, hierna te noemen appellant, te dezer zake domicilie kiezende te (1019 HD) Amsterdam aan de Veembroederhof 111 ten kantore van de advocaat en procureur mr. E. Stap die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd onderhavig hoger beroepschrift in te dienen.

komt bij deze in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam, d.d. 9 juli 2007, met procedurenummer **AWB 07/25642**, om het beroep tegen de maatregel van bewaring o.g.v. artikel 59 van de Vreemdelingenwet toegepast ten aanzien van appellant ongegrond te verklaren en waarbij het verzoek om schadevergoeding is afgewezen;

Een kopie van deze beslissing wordt hierbij overgelegd (**productie 1**);

Appellant wordt door deze beslissing rechtstreeks in zijn belangen getroffen;

Appellant doet zijn beroepschrift steunen op de navolgende gronden.

Grief I.

1. Aan appellant is op 21 juni 2007 de maatregel van bewaring ex art. 59, lid 1, onder a van de Vw. opgelegd. Op 21 juni 2007 is namens appellant tegen deze maatregel beroep ingesteld. De rechtbank heeft het beroep ongegrond verklaard.
2. Appellant is van mening dat deze beslissing onjuist is. Appellant acht met name de overweging van de rechtbank in de bestreden uitspraak dat niet kan worden gezegd dat een reëel zicht op uitzetting van appellant thans ontbreekt, onjuist.

MR E. STAP
ADVOCaat & PROCUREUR

3. Appellant heeft gesteld dat in zijn geval geen reële zicht op zijn uitzetting bestaat nu deze meerdere malen in bewaring is gesteld zonder dat dit tot de uitzetting van appellant heeft geleid.
4. Appellant heeft eerder van 27 oktober 2004 t/m 9 november 2004, van 9 maart 2005 t/m 6 mei 2005, van 23 maart 2006 t/m 6 april 2006 en van 20 mei 2006 t/m 6 december 2006 in vreemdelingenbewaring verbleven. Tijdens deze perioden van bewaring is appellant reeds gepresenteerd aan de Marokkaanse autoriteiten. Deze presentatie heeft er niet toe geleid dat het onderzoek naar de vaststelling van de identiteit en nationaliteit positief is verlopen. Nog immer is de identiteit en nationaliteit van appellant niet vastgesteld kunnen worden.
5. Appellant ziet niet in op welke gronden zijn identiteit en nationaliteit gedurende de huidige bewaring wel vastgesteld zou kunnen worden. Er zijn immers geen nieuwe feiten en omstandigheden op grond waarvan thans wel zicht op uitzetting van appellant moet worden aangenomen. Het doel van de inbewaringstelling van appellant kan van meet af aan reeds niet worden gerealiseerd. Om deze reden is de inbewaringstelling van appellant van meet af aan onrechtmatig en dient deze te worden opgeheven en behoort aan appellant een schadevergoeding te worden toegekend.
6. De rechtbank had op grond van het vorenstaande niet tot de bestreden uitspraak mogen komen. De toepassing van de vrijheidsbenemende maatregel is in strijd met artikel 59, eerste lid, van de Vw. Het beroep van appellant, eiser in eerste aanleg, had gegrond verklaard dienen te worden en de opheffing van appellant had bevolen dienen te worden en aan appellant had een schadevergoeding dienen te worden toegekend.

Redenen waarom:

Appellant zich tot Uw College wendt met het verzoek om eerdergenoemde uitspraak te vernietigen en te bepalen dat het beroep van appellant alsnog gegrond zal worden verklaard, dat de bewaring van appellant per 21 juni 2007 zal worden opgeheven en tevens te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding zal worden toegekend, althans een zodanige beslissing te nemen als Uw College zal vermenen te behoren.

Amsterdam, 12 juli 2007

Gemachtigde

productie 1